

Zlín Film Fest

DNES Mimořádná příloha

idnes.cz

Jedničky i pětky. Filmy hodnotíme jako ve škole

Pět dětí z pěti různých zemí chodí do zlínských kin spíše do práce než za zábavou. Mezinárodní **dětská porota** udělí na festivalu svou vlastní cenu.

Který film ocení? Nahoře zleva: Emma Marková (USA), Stepan Sobolev (Rusko), Ondrej Orechovský (Slovensko), Sára Velecká (Česko); dole Martin Cortez (Norsko). Foto: Jan Salač, MAFRA

Petr Suchomel
redaktor MF DNES

Sledujete-li některý z filmů hlavní dětské soutěže v zadních řadách kina a drobné dívky vedle vás se co chvíli rozsvítí displej telefonu, neznamená to, že jí příběh nudí. Naopak - právě si zapisuje důležitý postřeh, který později zohlední při hodnocení filmu.

„Vždycky dostaneme dotazník a známujeme jako ve škole - herce, příběh, originalitu a celkový dojem,“ líčí čtrnáctiletá Emma Marková, která v mezinárodní dětské porotě festivalu zastupuje Spojené státy.

Porotců je pět a každý je odjinud, ačkoli právě díky Emmě má Česko vlastně o půl hlasu víc - v USA se narodila a prožila osm let, teď však žije a chodí do školy ve Vsetíně. Po táto-

vi má dokonalou češtinu, a tak se v letošní porotě utvořila užší, neformální „československá“ skupinka.

Ryze český hlas patří jedenáctileté Sáře Velecké ze Starého Města, která se do poroty dostala díky soutěži obchodního centra Zlaté jablko. Slovensko zastupuje desetiletý Ondrej Orechovský z Bratislavy, do úlohy porotce ho doporučila máma, která pracovně objíždí festivaly, nedávno byla například v Cannes. „Na pokoji bydlím s dvěma Rusy a s těmi si moc nepromluví. Oni trochu slovensky rozumějí, ale ja ně gavarju po ruski. Ani slovo. Takže se domlouváme rukama nohama,“ říká Ondrej.

Všechny děti sice umějí anglicky, aby rozuměly alespoň jednomu z jazyků, do kterých jsou překládány filmy, ale jak přiznávají, ne všichni se takto dokážou bavit úplně o všem.

„Československou trojku“ v dětské porotě doplňuje Rus a Nor; tři další

„Při jednom filmu jsem skoro usnul. Byl nudný, byl třetí za den a byl mrtě dlouhý. To se nedalo vydržet.“

Ondrej (10 let), Slovensko

děti - Češka, Rus a Němka - sedí v porotě pro animované filmy.

Program malých porotců, kteří na konci přehlídky udělí svou vlastní cenu, začíná každé ráno přesně jako ve škole. „Jít spát a vstávat můžeme, kdy chceme. Ale v osm musíme být na snídani,“ říká jedenáctiletá Sára.

Po snídani se děti jdou většinou podívat na první film, který budou hodnotit, a to přímo mezi diváky do kina. „Za den vidíme dva, maximálně tři filmy a vždycky máme nějakou akci, třeba jdeme plavat nebo jezdit na koních,“ přibližuje Emma pracovní den porotců.

Jako správní profesionálové nejmenují konkrétní filmy, které se jim ve Zlíně líbily, Ondrej však přiznává, že nerad vzpomíná na druhý den festivalu, kdy museli zhlédnout snímky tři: „Vždycky se soustředím na herce, na příběh, jestli je dobrý, nebo špatný. Ale při jednom filmu jsem skoro usnul. Byl nudný, byl třetí za den a byl mrtě dlouhý. To se nedalo vydržet.“

Pětku však zatím žádnému filmu nedal. „Ale Rusové pětky dávají. Oni to totiž mají naopak,“ směje se.

Fakt, že pětka je v Rusku nejlepší známka, však s celkovým hodno-

ním nezmáčí - tito porotci mohou bodovat opačně a organizátoři jejich hodnocení přepočítají na české známky.

Hrát ve filmu? Nikdy!

Přestože na festivalu, kde se promítají třeba i filmy z Německa, Brazílie, Šrí Lanky či Belgie, si děti z mezinárodní poroty někdy připadají jako na babylonské věži, ze všeho nejvíc jim vadí tlumočení, kdy kromě anglických titulků zní ještě český překlad z reproduktorů.

„Třeba film Čestné pionýrské 2 byl rusky s anglickými titulky a českým překladem. Běželo to všechno přes sebe a nebylo rozumět ničemu,“ stěžuje si Ondrej.

Emma, jejímž nejoblíbenějším filmem je Formanův Přelet nad kukačím hnízdem, se po přestěhování do Česka nikdy nesměřila ani s dabin-

Poroty
Kdo ve Zlíně rozdává ceny

Hlavní porota
Zlatý stříbrček pro nejlepší hraný film ze dvou hlavních soutěží - dětské a mládežnické - uděluje **mezinárodní šestičlenná porota**, v níž letos zasedá třeba německá producentka **Uschi Reich**. Česko reprezentuje uznávaný autor dětských knih a animovaných filmů **Petr Sís**.

Porota pro animované filmy
Sedí v ní **tři děti a tři dospělí**, například český výtvarník, animátor a režisér **Pavel Koutský**. Dětské porotci jsou z Německa a Ruska, Česko zastupuje studentka ostravského gymnázia **Jana Buchtová**.

Dětská mezinárodní porota
Hrané filmy pro děti posuzuje a vlastní cenu uděluje pětice dětských porotců. Letos v porotě zasedají Češka **Sára Velecká**, Slovák **Ondrej Orechovský**, Američanka **Emma Marková**, Rus **Stepan Sobolev** a Nor **Martin Cortez**.

Mládežnická mezinárodní porota
Obdobná pětičlenná porota složená z teenagerů posuzuje **mládežnické filmy**. Letos v ní sedí dva Poláci, Slovenka a Nor, Česko zastupuje studentka znojemského gymnázia **Klára Řezáčová**.

Porota pro hrané debuty
Zvláštní porota je ustavena pro **první filmy** evropských režisérů. Letos v ní sedí maskérka hollywoodských hvězd **Ilona Herman** či herec a režisér **Jiří Mádrl**.

Zlínský pes
Další porota posuzuje **studentské filmy** a uděluje cenu Zlínský pes. Má tři členy, s Němcem a Španělkou v ní zasedá český scenárista, režisér a výtvarník **Jakub Kouřil**.

Ekumenická porota
Nechybí na žádném z velkých mezinárodních festivalů. Posuzuje filmy z **pohledu hodnot** či otázek, které člověka přesahují.

Porota ECFA
Soutěžní snímky hodnotí také tři odborníci z **Evropské asociace dětského filmu**.

gem v kinech a televizích. „I když běží nějaký dobrý film, radši si počkám, abych ho mohla vidět v originále. Jinak bych nemohla vnímat herectví,“ říká dívka, která by sama jednou chtěla hrát ve filmu.

Naopak Sárú tato profese neláká. „Jsem strašně stydlivá,“ říká, aniž by to na ní bylo jakkoliv znát.

Také Ondrej by byl raději festivalovým agentem než hercem či režisérem. „Rád bych jezdit po festivalech jako moje máma. Ale hrát ve filmu? Nikdy! Maximálně natáčel jako kameraman nebo zvukař, to by se ještě dalo,“ nechává si dveře otevřené.

Všichni malí porotci se však shodli, že po festivalu se budou na filmy dívat jinak než dřív, budou si v nich všimávat jiných věcí. „Třeba na herectví jsem se soustředila vždycky, ale ve Zlíně na mě musím dávat ještě větší pozor. A myslím, že mi to zůstane i dál,“ shrnuje Emma.

Anketa

Jaký byl váš největší zážitek z letošního festivalu?

Julie
9 let

Z filmů zatím vede Sedmero krkavců a na druhém místě je Ovečka Shaun. Líbí se mi zlínská architektura. Mám tady hodně kamarádů a to je největší zábava!

Kateřina
8 let

Moc se mi líbí skákací trampolíny u zlínského zámku. Ale ještě jdeme se školou na film, takže myslím, že to bude ještě mnohem lepší!

Amelie
9 let

Užiju si tady spoustu legrace jen tak s kamarády v ulicích. Pořád tu mám co dělat, když je pro děti připraveného tolik zábavného programu a atrakcí.

Elizabeth
7 let

Bavila mě plavba Baťovým kanálem, dokonce jsem mohla řídit loď. A ještě projížďka parní lokomotivou! Z filmů je nejlepší Mach a Šebestová. Je to tu prostě fajn!

Ondřej
6 let

U mě rozhodně vede ta velká skákací žirafa. Na té jsem byl na festivalu už několikrát. Na film nepůjdu s rodiči, protože máme jít na promítání se školou.

Matyáš
11 let

Hrozně se mi líbilo, když jsem na náměstí potkal maskoty a mohl si s nimi plácnout nebo se nechat vyfotit. U mě rozhodně vede maskot Piggy!

Zlín Film Fest

Zápisník

**Sláva dětem!
Jejich nadšení
je jako balzám**

Václav Hnátek
redaktor MF DNES

Nechci festivalu křivdit, ale dlouhou dobu jsem měl pocit, že je o něj menší zájem, než si zaslouží. Bylo to ovšem dané i věcnými cestami z redakce na náměstí Míru do Kongresového centra na tiskovky a rozhovory... a kolik dětí do Kongresáku přijde, že?

Jenže potom jsem se „vyskytl“ v okolí zlínského zámku, kde se to dětem jen hemžilo, a musel jsem svůj názor přehodnotit. Člověk často propadá takovým mylným závěrům, protože se pohybuje ve své bublině a řeší starosti běžného dne dospěláka - jako jestli raději stíhat uzávěrku, nebo oběd.

Ne tak děti. Ty mají svoje skákací hrady, soutěže, kreslení na chodníku, které tady existuje už po generace, a já nevím, jaké další doprovodné akce. Ty menší úplně bezstarostný život, ty větší si během týdne aspoň „odfrknou“ od školních a jiných povinností.

A pak jsou tu projekce, na nichž tvůrci nemůžou zažít lepší publikum. Když se baví, ani nedutá. Když ne, klidně se baví mezi sebou. Ano, nebyl jsem letos svědkem takového nadšeného řevu jako v roce 2011 na projekci Troškovi pohádky Čertova nevěsta, kdy Velké kino málem pod otřesy padlo. Přesto je návštěva biografu se stovkami dětí neskutečným zážitkem, který člověka šíleně povzbudí.

Takže festivalu díky za příležitosti a dětem díky za zájem. Jednou do roka jsou tyhle návraty do dětství jako balzám.

Výrok dne

Mám zatraceně právo režírovat film podle vlastního scénáře! říkala jsem producentům OUTsiderů.

Gren Wells, režisérka,
rozhovor čtete na str. C5

Mám dvě své písně a chci je vydat

Ač je mu teprve šestnáct, už **Zdeněk Piškula** patří mezi nejžádanější herce. A možná zkusí i hudební kariéru.

Monika Zavřelová
spolupracovnice MF DNES

Zdeněk Piškula svou kariéru odstartoval v seriálu Vyprávěj a do Zlína přijel s loňskou pohádkou Jana Svěráka Tři bratři, v níž si zahrál roli myslivce z Červené karkulky.

Jste na zlínském filmovém festivalu poprvé?

Vlastně už podruhé. Poprvé jsem tady byl se snímkem Klukovina z cyklu České televize Nevinné lži, ve kterém jsem si zahrál s Markem Taclíkem. Šlo o příběh kluků, kteří svého učitele neprávem obvinili ze sexuálního zneužívání.

To v případě Tří bratrů se jednalo o trochu méně náročný žánr. Jaké bylo jejich natáčení?

Bylo to skvělé. Hlavně příroda, ve které jsme byli neustále. Díky Třem bratrům jsem se podíval do jižních Čech, na různé zámky, a to mi dalo nejvíce, protože jsem objevil mně neznámé kraje Česka.

Věděli jste od začátku, že budete hrát nejmladšího z bratrů a zároveň myslivce z karkulky?

Ano, to bylo jasné od začátku. Ale k roli jsem se dostal opožděně. Skoro půl roku nemohli nikoho najít, než se dostali ke mně.

Vyprávěli vám tu Červenou karkulku rodiče v dětství?

Vlastně ani moc ne. Já jsem na pohádky nikdy nebyl. Rodiče mi před spaním nečetli a já jsem o to vlastně moc nestál. Takže mi bylo celkem jedno, v rámci které pohádky budu ve filmu hrát.

Nepřišel vám trochu zvláštní věkový rozdíl mezi vámi a představitelkou Karkulky? Přece jen tam mezi vámi měl později vzniknout romantický vztah.

Přišel, ale někde jsem četl moc hezkou recenzi, že dětem to divně nepřijde, protože to nevnímají jako pedofilii. Myslím, že je to hlavně pohádka pro děti, tudíž jediný, kdo má právo to soudit, jsou právě ony. Tak jsem se tím dál nezabýval.

Kromě toho, že hrajete v seriálech a filmech, zároveň studujete hudebně-dramatický obor na pražské konzervatoři. Jak tam vnímají, že hodně pracujete?

Je jim to jedno. Prozatím mi natáčení nebo zkoušení vždycky povolili

„Já jsem na pohádky nikdy nebyl. Rodiče mi před spaním nečetli a já jsem o to vlastně moc nestál. Takže mi bylo jedno, v rámci které pohádky budu ve Třech bratrech hrát.“

a ze školy mě uvolnili. Jediné, co je zajímavé, je, abych prošel do dalšího ročníku. To je teď celkem nahnuté, protože budu mít možná nějakou špatnou známku.

Jak to?

Asi měsíc jsem zkoušel v divadle Palace představení Rodina je základ státu a ve škole jsem vlastně skoro vůbec nebyl.

Plánujete v budoucnu studovat dál na vysoké škole? Zkusíte DAMU?

Ríkám si, že není důvod to nezkusit, ale zase mít hotové čtyři roky herectví na konzervatoři a pak to

**Profil
Zdeněk Piškula**

Po seriálu Vyprávěj si zahrál také v Nevinných lžích nebo Doktorrech z Počátků. Loni jej Jan Svěrák obsadil po boku Vojtěcha Dyky a Tomáše Kluse do úspěšné pohádky Tři bratři. Za rok se Piškula objeví v seriálu Já, Mattoni, kde hraje nejmladší verzi France Robínka, hlavního Mattoniho konkurenta. V pražském divadle Palace hraje ve hře Rodina je základ státu.

studovat znovu na vysoké škole mi přijde zbytečné. Možná, kdybych se dozvěděl, že tam ta výuka probíhá jiným způsobem než na konzervatoři, tak bych změnil názor.

K hraní vás přivedli rodiče?

Ne, byl to hlavně můj nápad. Babička v televizi viděla inzerát na casting na roli Honzy v seriálu Vyprávěj, tak jsem se přihlásil a vyhrál.

Jaké bylo natáčení tak rozsáhlého projektu?

Bylo to skvělé. Hlavně kvůli lidem, kteří se na Vyprávěj podíleli.

Je pro vás důležité, jaké budete

mít kolegy? Rozhodujete se podle toho?

Rozhodují. Vlastně se primárně soustředím hlavně na to, s kým budu pracovat. Až potom řeším kvalitu a podobné věci.

V rámci školy určitě musíte i zpívat. Plánujete, že byste k herecké profesi přidali i pěveckou?

Uvažuji o tom. V telefonu mám totiž uložené nějaké své dvě písničky, které jsem si sám nahrál a nazpíval. Možná je vydám.

Takže už asi delší dobu hrajete na hudební nástroj.

Vlastně ne, na kytaru hraji od třinácti a o klavír se pokouším dva roky. Texty mi připravuje jedna šikovná slečna, které popíšu své pocity a ona to potom převede do veršů. Baví mě to.

Jste na filmovém festivalu, jak máte rád filmy?

Hlavně komedie. Ale ne takové ty „příbblé“, plné levného humoru. Mám rád inteligentní humor. Nelíbí se mi, že někdo řekne „prdel“ a začne se smát celé kino. Ještě mě baví detektivky. Přivedl mě k nim nedávno britský seriál Sherlock s Benedictem Cumberbatchem v hlavní roli.

Sáhni si, Lucko, je pravá! Zlín má další hvězdy z kamene

Hvězdy číslo 22 a 23 Před zlínským Velkým kinem rok od roku ubývá klasické dlažby. Na chodník slávy v úterý přibyly hvězdy se jmény Lucie Zedníčkové a Jana Potměšila. Oba herci je odhalili osobně. Foto: Jan Salač, MAFFRA

„Opravdu není namalovaná,“ vybízí moderátor Jan Čenský Lucii Zedníčkovou, aby si ověřila, že do dlažby před Velkým kinem je skutečně vyryta hvězda s jejím jménem. Hned vedle svítí nápis „Jan Potměšil“, počet hvězd na zlínském chodníku slávy se tím rozrostl na třídvačet.

„Opravdu jsem si myslela, že je to omyl,“ slzí dojatá Zedníčková, jako by přebírala Zlatý stříbrček. Zatímco filmovou cenu si každý rok užije někdo jiný, hvězdy před kinem zůstávají. Letos se udělovaly už podstátě.

„A protože je 55. ročník festivalu, nejsou to jen nějaké hvězdičky, ale opravdu stálce,“ vysvětluje volbu druhá moderátorka Dana Morávková. Mimochodem - ona i Čenský už svou hvězdu mají, a když po chodníku krokují, aby nápisy spočítali, nutné příslápnou i vlastní jména.

Jak už to na festivalu na kraji léta bývá, i při tomto slavnostním ceremoniálu se hovoří o počasí. „Po dlouhé době se vydařilo, doufám, že vydrží až do večera,“ říká Vendula Svobodová, jejíž Kapka naděje má

**Chodník slávy
Kdo už také dostal hvězdu**

Tomáš Holý, Michal Kocourek, Žaneta Fuchsová, Mahulena Bočanová, Ivan Jandl, Dana Morávková, Jan Čenský, Lucie Vondráčková, Ondřej Kepka, Tereza Brodská, Michaela Kuklová, Filip Renč, Jiřina Bohdalová, Vladimír Dlouhý, Michal Dlouhý, Jan Kraus, Zuzana Bydžovská, Marek Eben, Sandra Nováková, Magdaléna Reifová, Michal Suchánek.

nad akcí zástitu. Asi stohlavý dav je v tu chvíli vystaven horku a ostrému slunci, před nímž se mnozí ukrývají ve stínu budovy Velkého kina.

Z pohádky do pohádky

Oba herce, kteří v úterý převzali hvězdu na chodníku slávy, spojuje to, že se nejvíce proslavili až v dospělosti, před kamerou však stáli už jako školáci. A ve své kariéře šli z pohádky do pohádky.

Jan Potměšil se poprvé objevil na obrazovce v osmi letech a už z ní nezmiel. Na plátně dostal prostor, když mu bylo dvanáct - ve sci-fi Tajemství ocelového města podle románu Julese Verne. Přelomové však pro něj byly jedenadvacáté narozeniny, kdy hrál hlavní roli ve filmu Bony a klid a v legendární pohádce O princezně Jasněnce a létajícím ševci.

„Moje desetiletá dcera tu pohádku miluje a tady Honza je její idol,“ vzdává hold kolegovi Zedníčková, jejíž herecká dráha je podobná. Před kamerou stála už v první třídě, kdy účinkovala v pořadech Štěpánky Haničincové. Tehdy také dostala menší roli ve slavných Láskách mezi kapkami deště režiséra Karla Kachyní. Ve Smyczkové Jen si tak trochu písknout - to jí bylo dvanáct - tvořila partu mimo jiné s Michalem Suchánkem, který má ve Zlíně hvězdu dříve do loňska.

V jedenadvaceti si Zedníčková zahrála v kultovním Kouři Tomáše Volla, o čtyři roky později její slávu stvrdil Saturnin. — **Petr Suchomel**

Autogramiáda

Mezi řadou hvězd, které se letos podepsaly fanouškům, je i člen poroty, výtvarník a spisovatel Petr Sis.

Foto: ČTK

Z červeného koberce

Na festival dorazili mimo jiné herci Pavel Liška a Barbora Poláková. Liška byl součástí delegace soutěžního filmu Malý pán.

Podpisy, úsměvy a čtení pro nejmenší

Komisař Stockinger Z televizních detektivek nebo snímku Dábova dílna známý rakouský herec a režisér Karl Markovics.

Celé Česko čte dětem V pondělí zahájený Týden čtení dětem představuje neúčinnější metodu výchovy mladých čtenářů. V rámci festivalu četli například Jan Potměšil (na snímku) nebo Lukáš Hejlik. 4x foto: Zlín Film Festival

Herec a režisér Jiří Mádrl na diskuzi s diváky

INZERCE

SBÍREJ A HREJ

Nasbíral jsi více stejných karet a některé ti chybí? Půjď do Festivalového zámku, v rámci 55. Mezinárodního festivalu filmů pro děti a mládež, a vyměň si karty s dalšími hráči!

www.klokanrisa.cz

55 Zlín Film Festival

Mezinárodní festival filmů pro děti a mládež ve Zlíně
29/5 — 4/6/2015 www.zlifest.cz #ZLINFEST

Finanční podpora: Generální partner: Spolupořadatel: Generální mediální partner: Hlavní partner:

Finanční podpora:

Hlavní partneři:

Hlavní mediální partneři:

Kdo má výdrž, dá si Jana Husa

Festival se blíží do finále, dnes se promítají poslední tři soutěžní snímky. V Golden Apple Cinema 3 poběží také aktuální televizní film Jan Hus. Na plátně budou následovat všechny tři díly - od osmi večer do půlnoci.

Středa 3. června

Velké kino

Antboy: Pomsta rudé fúrie 8.30
Dánsko, 2014
90 min, P, 8

Papírové vlašťovky 10.30
Austrálie, 2014
97 min, SD, 10

Golden Apple Cinema 1

Labyrint 8.10
Belgie, 2014
96 min, P, 12

Hráč 10.30
Argentina, Kanada, Itálie, 2014
110 min, P, 12

Nikde v Africe 19.20
Německo, 2001
141 min, DNK, 15

Golden Apple Cinema 2

Dobrodružství Robinsona Crusoe, námořníka z Yorku 8.20
Česká republika, 1981
68 min, U, 6

Stěhovavé ptáče 10.20
Belgie, 2015
84 min, SD, 10

Velké sny malého kluka 15.00
Německo, 1983
88 min, DNK, 10

Moje malá sestra 17.10
Švédsko, Německo, 2015
95 min, SM, 14

Berlin Calling 19.40
Německo, 2008
100 min, DNK, 15

Golden Apple Cinema 3

Kulička a Toník 8.30
Německo, 1999
107 min, DNK, T, 8

Lola na Hrášku 10.30
Německo, 2014
90 min, DNK, 10

Na cestě do neznáma 15.10
Dominikánská republika, 2014
72 min, P, 14

Povinně nezadaný 17.20
Německo, 2010
103 min, DNK, 14

Jan Hus 20.00
Česká republika, 2015
240 min, ČN, 15

Golden Apple Cinema 4

Volání moře 8.10
Srí Lanka, 2014
120 min, SD, 6

Dobrodružství na řece 10.40
Německo, 1984
84 min, DNK, 10

Narození v Gaze 13.20
Španělsko, 2014
74 min, V, 13

Bez domova 15.20
USA, 2014
90 min, DOK, 15

Život - stavba povolena 18.00
Německo, 1997
115 min, DNK, 15

Golden Apple Cinema 5

Duha 8.40
Indie, 2015
106 min, P, 8

Tančící Arabové 10.50
Izrael, Francie, 2014
105 min, P, 15

Pásmo animovaných filmů - Adolf Born 2 13.10
51 min, U, 10

Nad mraky 15.30
Francie, Filipíny, 2014
90 min, P, 14

Strach jíst duše 18.00
Německo, 1973
93 min, DNK, 15

Stádo 20.30
Švédsko, 2015
110 min, P, 15

Golden Apple Cinema 6

Mina 8.20
Afgánistán, Kanada, 2015
125 min, SM, 15

X + Y 11.00
Velká Británie, 2015
111 min, YS, 14

Jeníček a Mařenka 14.00
Německo, 2006
78 min, TJ, 10

Gigantický 16.30
Německo, 1999
80 min, DNK, 15

Mláď 19.50
Jižní Korea, 2014
125 min, P, 16

3 krásky 22.10
Venezuela, 2014
97 min, NH, 15

Zkratky použité v textu u jednotlivých filmů

ZA Animovaná tvorba zlínského studia
ČN České filmové a televizní tvorby
DNK Dny německé kinematografie
DOK Dokumenty
D Mezinárodní soutěž hraných evropských debutů
SD Mezinárodní soutěž hraných filmů pro děti
SM Mezinárodní soutěž hraných filmů pro mládež
SA Mezinárodní soutěž krátkých animovaných filmů pro děti
ZP Mezinárodní soutěž studentských filmů Zlínský pes
NH Noční horizonty
P Panoráma
T Pocty
S Sousedství
TJ Tisíc a jedna noc
U Uznání za tvůrčí přínos ve filmové tvorbě pro děti a mládež
V Ve stínu války
YS Young Stars
6 Doporučená věková přístupnost

Změna programu vyhrazena.

Ze soutěže Snímek Stěhovavé ptáče nabídne Golden Apple Cinema 2 v 10.20 hodin. Foto: Zlín Film Festival

Hádek jako Hus Třídílň televizní film se promítá dnes od 20 hodin v Golden Apple Cinema 3. Foto: Česká televize

Born a Týrlová. Představují se ikony animace

Dílo dvou velikanů nabízejí dvě komorní výstavy na festivalovém zámku. Adolf Born se tu bude ve středu odpoledne podepisovat a večer převezme cenu za přínos dětské kinematografii.

Václav Hnátek
redaktor MF DNES

Výtvarník, který v polovině června oslaví pětadesáté narozeniny, bude dnes mít nabitý program. Vernisážím svých výstav se většinou vyhýbá, takže do Zlína dorazí právě až nyní. Od 16 hodin bude mít v prostorách festivalového zámku autogramiádu a večer bude jedním z vrcholných hostů slavnostního ceremoniálu v Kongresovém centru.

Letos bude ČT2 vysílat předávání zlínských cen až ze záznamu, v sobotu 6. června v pondělí, takže vítězové festivalových soutěží už budou známi. Nyní jsou výsledky ještě stále zahalené tajemstvím, až na jedno jméno. A bude to právě Adolf Born, kdo si v průběhu večera převezme ocenění za celoživotní přínos dětskému filmu.

Ten nám tu chyběl!

Bornova výstava na zlínském zámku je sice malá, to však v žádném případě neznamená, že by nebyla poutavá. Představuje se tu řada autorových litografií i tři akvarely z různých období.

Jme ovšem na filmové přehlídce, a proto stěžejní částí výstavy je série patnácti Bornových barevných kreseb, jež vytvořil pro film Dobrodružství Robinsona Crusoe, náměrníka z Yorku, který v roce 1981 natočil režisér Stanislav Látal, mimočodem dlouholetý spolupracovník Jiřího Trnky. Bornovy kresby dávají

znát, že do filmu přidal řadu groteskních prvků.

Born však byl dvorním výtvarníkem jiného tvůrce - Miloše Macourka, po jehož smrti už nechtěl na filmech dále pracovat. „Náš jubilejní Adolf Born patří k výjimečným zjevům, kteří zazářili hned v časném mládí,“ píše Macourek v textu z roku 1995. „Už v roce 1961, když přijel poprvé do Paříže, vzbudil pozornost. Jaime Sabartés si tehdy do svého deníku poznamenal, že den po Bornově příjezdu volal nervózní Picasso Braqua a řekl mu: Žorží, ten nám tu chyběl!“

Čistší než Trnka a Zeman

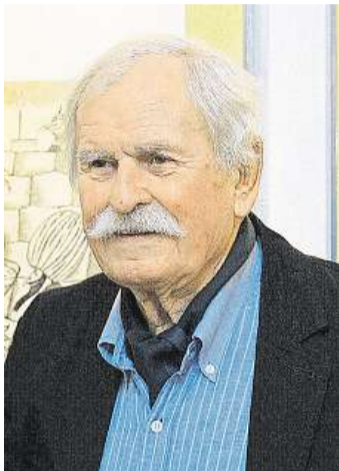
Také výstavu Pokoj Hermíny Týrlové doprovází řada textů. Jen namátkou pár veršů upomínajících na hravost její tvorby: „V zahrádce u Kudlova / stojí malá budova, / tam dvě tety / mají květy / a pěstují si velice / chudokrevné slepice. // Aby naše tetičky / nebyly jak slepičky / zavřete dům / načtněte rum, / to dává radu Ježíšek, / denně aspoň kalíšek.“

Spoluzakladatelka a průkopnice českého animovaného filmu už na festival přirozeně nepřijede, zemřela v roce 1993 v úctyhodném věku dvaadevadesátilet.

Výstavu v podobě ateliéru této národní umělkyně sestavili z originálních artefaktů z jejího dědictví studenti a pedagogové Fakulty mediálních komunikací Baťovy univerzity. Takže jsou tu k vidění fotografie, rekvizity i řada rukou psaných přípisů a poznámek.

Týrlová začínala s prvními filmy od poloviny dvacátých let, poslední vytvořila v roce 1986. Na svém kontě jich má přes šest desítek, některé ve spolupráci s dalšími slavnými jmény, Janem Dudaškem a Josefem Pinkavou. Na rozdíl od filmů Jiřího Trnky či Karla Zemana působí její filmy jednoduše a oplývají stylovou čistotou.

Obě výstavy přesáhnou trvání letošního ročníku festivalu a zájemci je na zlínském zámku budou moci navštívit až do 26. června. Obě si to zaslouží.

Hlavně nevázně! Ironie a hravost jsou jedním z poznávacích znamení tvorby Adolfa Borna. Komiku vnesl i do filmu o Robinsonovi. I ve vysokém věku stále pracuje a náměty pro svá díla často čerpá z historie.

Průkopnice tuzemské animace Ve srovnání s výpravními loutkovými filmy Jiřího Trnky a Karla Zemana působí snímky Hermíny Týrlové jednoduše a jejich síla spočívá ve stylové čistotě a prostotě. 3x foto: Archiv MF DNES

Soutěž

Basiková a spol. hledají zpěváky

Pohádkovou nebo lidovou písničku zazpívají na hlavním pódiu zlínského zámku malí zpěváci, kteří se přihlásili do soutěže Korunkový slavíček. Porota ve složení Bára Basiková, Alois Náhlovský a Ruda z Ostavy si je poslechnou ve středu od půl druhé odpoledne. Soutěží se v kategoriích do šesti, do jedenácti a do patnácti let, hlásit se mohly také sbory či skupiny. Zájemci se museli registrovat předem, všem ostatním však organizátoři slibují dobrou zábavu.

Duhová kulička

Festival ocení nejlepší reklamy

Výsledky soutěže Duhová kulička o nejlepší marketingovou kampaň budou vyhlášeny ve středu v 15.00 hodin v malém sále Kongresového centra. Na programu jsou také tematické přednášky a prezentace kampaní k filmům Tři bratři a První slovenský horor. Duhová kulička je tradiční akcí zlínského festivalu, uděluje se už potřinácté.

Autogramiáda

New Element se podepíše fanyнкám

Mladí zpěváci z českého boybandu New Element se budou podepisovat ve středu od 17.00 a od 19.00 hodin v obchodním centru Zlaté jablko. V 18.00 odehrají na náměstí Míru koncert. Skupina byla založena předloni na jaře, její hlavní tváří je herec a moderátor Ondřej Havel známý z muzikálů či seriálu Ulice.

Tip do kina

Kingsman: Tajná služba

V poslední den festivalu se letní kino s diváky rozloučí britskou novinkou s Colinem Firthem v hlavní roli. Příběh vypráví o agentech super tajné služby, která nepodléhá ani vládě a do které se dostanou jen přísně vyškolení lidé z významných rodin. Služba se však rozhodne učinit výjimku: místo nabídnou obyčejnému klukovi s nadprůměrnou inteligencí. Jak to dopadne, uvidíte ve čtvrtek večer.

Čtvrtek, 21.30
Letní kino

Všichni jsme podivní, soudí autorka filmu o outsiderech

Americká režisérka a scenáristka Gren Wells začínala jako herečka ve studentských filmech. Teď žije v Los Angeles a je vycházející hvězdou Hollywoodu.

Monika Zavřelová
spolupracovnice MF DNES

V roce 2011 napsala scénář k filmu Malý kousek nebe, do Zlína přijela představit svůj aktuální snímek Outsideri, ve kterém herecky exceluje trojice Robert Sheehan, Dev Patel a Zoë Kravitz. Tentokrát se vedle scénáře chopila i režie.

Jaký je život v Hollywoodu?

V porovnání s Kentucky, odkud pocházím, to je rozdílné. (směje se) Ale to místo je skvělé. Pravdou však je, že celé město žije byzny-

sem a na lidech to tam je poznat. Takže i když Los Angeles miluji, vždycky se těším do Kentucky, až upustím páru.

Je příjemné sledovat, jak vaše postavy ožívají v tělech hollywoodských hvězd, jako je Kate Hudsonová, jak tomu bylo v případě snímku Malý kousek nebe, ke kterému jste napsala scénář?
Je to zajímavé. Bohužel musím říct, že Malý kousek nebe byl nakořeně daleko od toho, co jsem původně napsala. Ten film beru jako ponaučení, že svůj scénář už nikdy nadám do rukou nikomu jinému.

Jak jste přesvědčila producenty, že zvládnete režírovat svůj druhý scénář - Outsideri?
Spíš to bylo vtipné. Seděli jsme na schůzce a jeden člověk z produkční společnosti se mě zeptal: Proč bychom to měli nechat režírovat zrovna vás? - Protože na to mám zatraceně právo. Spíš mi řekněte, proč bych já vás měla nechat ten

film financovat, řekla jsem. Upřímně se zasmál a přiznal, že na tom něco je.

Bylo složité hledání hereckých představitelů Outsiderů?

Právě naopak. Nikdy nezapomenu na moment, kdy jsem poprvé potkala Roberta Sheehana. Hned jsem věděla, že je to můj muž. Je tak neskutečně talentovaný a rozhodlaný dát své roli všechno - zkoušeli jsme spolu neskutečných šest měsíců. To se v Hollywoodu běžně neděje. Totéž platí i pro Deva Patela a Zoë Kravitz.

Jak spolu vycházeli?

Skvěle. Za těch třiaadvacet dní natáčení se z nás stala taková malá rodina a během posledního týdne, kdy jsem natáčeli pouze na cestách, jsme se sblížili ještě více.

Mají Outsideri nějaké poselství?

Mají. Jediné - všichni jsme podivní. Všichni máme věci, o kterých nechceme mluvit nebo se za ně stydíme. A obzvlášť v dospívání je

V nové roli Gren Wells na place při natáčení svého režijního debutu Outsideri. Foto: Archiv Gren Wells

těžké se s těmito rozdílnostmi vyrovnat.

Jezdíte na festivaly často?

Ano. Zlín je vlastně možná jedním z posledních, kde jsem nebyla. Jinak jsem navštívila festivaly po celém světě. Je úžasné cestovat a ukazovat lidem svou práci. To je vlastně asi to, co na ní miluji nejvíce - mluvit s diváky o tom, jak na ně film zapůsobil.

Liší se podle vás zlínský festival něčím od těch ostatních?

Ano, tak velký festival zaměřený na děti a mládež jsem ještě neviděla. Přitom když jsem se dívala do katalogu filmů, tak to nejsou žádná jednoduchá témata. Festival děti nešetří. A to je dobře, s dětmi je potřeba mluvit.

Máte už v plánu další film?

Vlastně ano. Bude to příběh brutální vražedkyně. Takže hodně odlišné téma od těch předchozích. Rozhodně více dramatické. Tentokrát to ale není můj scénář.

Outsideri se promítají ve středu ve 20.20 hodin ve 4. sále Golden Apple

From little wolf to president Kennedy

He directed his first play when he was five. At the age of ten, however, he chose a different career - acting, and he stuck with it. Twenty-three years old George MacKay, a rising star of British cinema, came to Zlín with films called *Sunshine on Leith* and *Bypass*.

Monika Závřelová
MF DNES contributor

So far, the biggest film in which George MacKay appeared (only in a small role though) was a war film *Defiance* with Daniel Craig. Domestic audiences probably know this young actor from the film *Pride*, which tells a story of a group of homosexuals who in the eighties decided to support the miners in a dispute with the government of Margaret Thatcher.

MacKay started with theatre at an early age. "I wanted to play the Wolf because then I could wear my children's Batman costume and swing on the trees," MacKay recalls his first stage play, inspired by Russian fairy tale *Peter and the Wolf*, which he rehearsed together with his friends in his garden. He has had, however, access to the theatre stage since his early childhood. He grew up in a family of a costume designer and a stage technician. "I've always been interested in theatre. Even at school. I had it in me," he says.

Bob Dylan admirer

His first film role was the role of Curly from *Neverland* in the classic fairy tale *Peter Pan* directed by P. J. Hogan. He was eleven years old at that time. "Peter Pan was my first real experience with shooting of a film. It was very helpful to me. So early I was able to see how much work is put into such film. Before, I had no idea that the whole process involves so many people," says Mac-

As a guest Fans welcome George MacKay on the red carpet in Zlín. Photo: Luděk Ovesný, MAFRA

Kay. "They all join together in order to create something amazing. That is fascinating for me," he adds.

MacKay also starred in the film *The Thief Lord* or the drama *The Boys Are Back*, during which he met with Clive Owen. His film *How I Live Now* from 2013 was a great success. Along with his girlfriend Saoirse Ronan they played roles of a loving couple, whose love is interrupted by a start of World War III.

He brought two films to Zlín: *Sunshine on Leith* is a musical inspired by the music of Scottish band *The Proclaimers*. "It tells story of two men who return from the war in Afghanistan back to their hometown Leith. Actually, it is about

a love triangle, involving life stories of three couples," says the actor who is actually very fond of music. He plays the harmonica and the guitar, contemporary music is not his cup of coffee though. "I like to go back to the past, trying to find old bands and performers. Currently I listen to and admire works of Bob Dylan," he says. He might be playing a role of another musical legend, although British and slightly less luminous than Dylan. Film *You Really Got Me* about *The Kinks* from the sixties is about to be made. "If everything goes well, I could play Dave Davies, one of its founders," he says.

The second contribution to the festival section *Young stars*, film *By-*

pass, is, according to MacKay, much more difficult than *Sunshine on Leith*. "It's a story of a young man Tim who is trying to support himself and his family in all ways possible. But he's tight on money and his son is about to be born. He also finds out that he is sick. But he does not know yet how serious it is," MacKay describes the film. "It is a film that deals with morality of human behavior," he adds.

Along with Mortensen

MacKay admits that the Zlín festival, which he has attended for the first time, is something rare on a broad international field. "It's great that the festival focuses on

children and young people. I had not come across similar format of festival yet. It is really important that such events exist," he explains. He also praised Czech puppet animated film *Malá z rybárny* by director Jan Balej, which MacKay watched during the opening ceremony.

He visits festivals frequently, at this year's *Berlinale* he was even marked as a rising film star. "It makes no sense to me that so many people make the film but then only the actor or the director is the face of the film. Our task should be presenting work of all the others," he says and does not consider himself a star. "I just like to work, and I work a lot," he says, smiling.

MacKay is now working on two films in which he is going to meet with some well-known stars. In *Captain Fantastic*, a film about lives of a father and his six children, who have long lived in distant forests and now try to integrate into society, he is going to work with the popular Viggo Mortensen who played role of Aragorn in *Lord of the Rings*. In the project *11/22/63* he will be playing a small role alongside James Franco, an English teacher who returns to the past to prevent the assassination of Kennedy.

MacKay has not abandoned his directorial ambitions though: "I would definitely like to be a director one day. But it is still a long way to go."

Harvesting stinging nettles without gloves was rough

Martha Issová played Bohdanka in the film by Alice Nellis *The Seven Ravens*. However, at first she did not want to participate in making the fairy tale, based on works of Božena Němcová, at all.

Václav Hnátek
Editor of MF DNES

Relentless silence, a lot of gestures, but also manual making of shirts, including "harvesting" a large field of stinging nettles and drying and wetting of the yarn. Martha Issová managed to do all that in a fairy tale which was screened as the opening film of the festival.

Those stinging nettles which you were harvesting - were they real or was that a trick?

Of course they were real. We thought about using silicone gloves, which would perfectly copy my skin, but there were no money for that in the budget. So it was real-

ly me who plucked real stinging nettles. We had been shooting this scene for two days and it was really rough. Plucking the stinging nettles - even though I did not have to harvest the whole large field - that is different from only lightly touching them by accident. Their roots were deep in the ground, so I had to use all my strength, and that is when the stinging parts got deep into my skin.

The next thing is that for the most part of the film, you remain silent. Was it easier, playing in such manner, or was it the other way around?

Of course that, along with Alice, we made jokes about how wonderful it is that I do not have to learn any lines, and about how easy it is going to be. But deep down, I knew that it was going to be a big challenge. Moreover, I realized that as an actress, whose previous work was based on saying her lines, I suddenly had to stop using the words, which is kind of a parallel to the character of Bohdanka, whose task is to remain silent as well.

For me, *The Seven Ravens* confirmed that these days, a successful fairy tale has to be a

family movie for more generations.

And that is exactly why I am so happy about this film. For one thing, I remember it from my childhood, and for another, I am a mother of a three years old daughter. I really dislike it very much when films or plays make fools of children. I do not think that children are stupid - on the contrary, they are now smarter than we think or than we were in our childhood.

actually told using modern language.

It sure is. A friend of mine told me that when she was reading a fairy tale to her son, he absolutely refused it and said: Please do not talk to me in this literary language. So there is no literary language in this film, but I did not mind at all.

I did not mind either. The film would probably be uneasy to understand if it was told in verses.

Exactly. And also I want to say that I am very excited about the work of cameraman Matěj Cibulka. And our costume designer, Kateřina Štefková, was so devoted. These days, we are used to the fact that things are sometimes left unfinished. It is rather surprising when something is done with perfection. And I have to mention that Kateřina and her colleagues had hand-embroidered every costume. Even the costume of the last one of the extras was inspected thoroughly. Kateřina and her team stayed awake until two in the morning and at five o'clock, they were up on the set again. There was a clear enthusiasm for the work, because the money for the film could not make up for all this effort. It gives me hope that if you invest such a

Moreover, the film, although it includes historical costumes, is

pure energy, it will eventually come back.

Is your role of Bohdanka in *The Seven Ravens* of capital importance to you?

Yes, because it was something new for me. Initially, I did not feel like doing it at all. Alice called me at the time when I have just had a baby, so I was concerned with completely different things, and, most importantly, I was thirty-one. I wanted to move further, not to play a young girl. I asked Alice: Hey, are you sure about this? I will not get mad if you say that you are not, just think it through, I do not want us both to feel badly about this. But she was convinced - or maybe just convincing - that she has to have me. And finally I am grateful that I was able to spend two years in the Tatra mountains and other beautiful places in the Czech Republic. Because of living in the centre of Prague, I missed the nature. We shot the film in the Tatra National Park where you can not have a caravan or large tent with catering. So we lived on a greenfield site near a stream, which of course was uncomfortable in some ways, but otherwise it was nice to be part of something so monumental.

pure energy, it will eventually come back.